

Naszym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańcom Mazowsza

Materiał pomocniczy "Sposoby dokonywania kradzieży z włamaniem"

1. Kradzież z włamaniem - komentarz

Kradzież z włamaniem jako typ kwalifikowany kradzieży zwykłej polega **na zaborze rzeczy ruchomej celem jej przywłaszczenia dokonany po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia.** (art. 279 § 1 kk). Przedmiotem ochrony określonym w analizowanym artykule kodeksu karnego jest własność i posiadanie rzeczy. Przesłupstwo to może popełnić każdy, ponieważ jego podmiot został określony jako powszechny.

Istotnym elementem charakteryzującym kradzież z włamaniem jest **sposób działania sprawcy**, mianowicie włamanie. W związku z tym kradzież z włamaniem zawsze stanowić będzie przestępstwo, niezależnie od wartości przedmiotu czynności wykonawczej ¹.

Definicja włamania określa je jako działanie polegające na przełamaniu zabezpieczeń, chroniących przedmiot czynności wykonawczej przed kradzieżą. Najczęściej sprowadza się ono do ich fizycznego przełamania, jednak włamaniem jest również przełamanie zabezpieczeń cyfrowych². **Włamanie oznacza więc zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu**, przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej, eksponuje również cel, dla jakiego ustanowiona została przełamana przez zachowanie sprawcy bariera. Istota włamania sprowadza się, więc nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostępu do rzeczy, lecz polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Przy czym owo zabezpieczenie może przejawiać się w różnorodny sposób, obejmując np. zabezpieczenie przy pomocy specjalnego zamka zamontowanego do drzwi lub bramy, ale także np. zabezpieczenie przy pomocy plomby lub nawet kartki papieru z pieczęcią³. Przełamanie zabezpieczeń może polegać również na zerwaniu kłódki zabezpieczającej bramę, drzwi, okiennice itp., przepiętowaniu krat, uszkodzeniu zamków, wyważeniu drzwi, podważeniu stropów, wykopaniu podkopu, wybiciu dziury w ścianie, drzwiach, bramie, otwarciu drzwi wytrychem, otwarciu drzwi podrobionym kluczem, otwarciu drzwi kluczem oryginalnym bez upoważnienia osoby uprawnionej do dysponowania

¹ M. Mozgawa, M. Budzyń –Kulik, P. Kozłowska – Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz praktyczny, Oficyna 2007, II wydanie

²np. wyrok SN z 15 sierpnia 1986 r., I KR 212/85, OSNKW 1986, nr 11-12, poz. 97;

³ E. Pływaczewski, Kradzież z włamaniem — wykładnia pojęcia i zagadnienia polityki karnej (w:) Materiały VI Wrocławskiego Sympozjum Kryminologicznego, Wrocław 1993, s. 8

pomieszczeniem, przełamaniu szyfru zamkowego, rozpruciu kasy pancernej, zerwaniu plomb, wybiciu okna lub usunięciu części zamka umożliwiającego otwarcie pomieszczenia.

Do włamania zaliczane jest także przełamanie kodów zabezpieczających program komputerowy przed jego nielegalnym uzyskaniem⁴. Należy uznać, że przełamanie specjalnych zabezpieczeń zainstalowanych w komputerze (tzw. pass word), systemie (sieci) komputerowym, internecie, elektronicznych urządzeniach bankowych (tzw. bankomatach) itp. stanowi włamanie w rozumieniu art. 279 § 1 kodeksu karnego. Zachowanie sprawcy w takim przypadku jednak nie polega na stosowaniu siły fizycznej, opiera się na wykorzystaniu szczególnych umiejętności lub środków technicznych (elektronicznych), przy czym jego celem jest przełamanie zabezpieczenia, uniemożliwiającego dostęp osób nie uprawnionych do poddawanych prawnokarnej ochronie danych, informacji lub wartości majątkowych.

Przy kwalifikacji kradzieży z włamaniem nie ma znaczenia, czy zabezpieczenie przedmiotu przed kradzieżą jest efektywne, i jakich środków należy użyć, by je sforsować. Konieczne jest natomiast, aby rzecz była zabezpieczona przed kradzieżą i aby sprawca usunął zabezpieczenie.⁵ Przez **zabezpieczenie rozumieć należy część konstrukcji pomieszczenia zamkniętego, specjalne zamknięcie tego pomieszczenia lub inne specjalne zabezpieczenie rzeczy, pieniędzy, środków płatniczych, dokumentów przedstawiających wartość materialną, energii lub magnetycznej karty bankowej, utrudniające dostęp do pomieszczenia lub do rzeczy, pieniędzy, środków płatniczych, dokumentów albo energii lub bankowej karty magnetycznej**. Za zabezpieczenie uznać należy zamek w drzwiach, bramie itp., zamek w drzwiach samochodu, plomby w wagonie kolejowym, śruby na kranach zamykających cysternę, szyby w zamkniętych oknach lub zamkniętych drzwiach, kłódki umieszczone przy zamku bram, drzwi itp., plomby, specjalnie oznaczone (opieczętowane) taśmy sygnalizujące zamknięcie pomieszczenia przez odpowiednie służby lub osoby, specjalnie skonstruowane kody (tzw. pass word) uniemożliwiające dostęp do urządzeń elektronicznych, w których zgromadzone są zakodowane w specjalny sposób dane np. specjalne systemy zabezpieczeń komputerów, danych przekazywanych za pośrednictwem tzw. internetu, zabezpieczeń elektronicznych bankomatów, itp. Przy czym **zabezpieczeniem jest tylko taka przeszkoda materialna, utrudniająca dostęp do rzeczy, która ma charakter specjalny, nie stanowi więc tzw. zwykłego zamknięcia**. Zabezpieczenie oznacza, iż normalny dostęp do zabezpieczonej rzeczy jest niemożliwy. Nie może być uznane za zabezpieczenie zamknięcie np. drzwi na zwykłą klamkę bez zamknięcia zamka na klucz, haczyk, zasuwkę itp.⁶. W takim bowiem przypadku istnieje możliwość normalnego dostępu do rzeczy.

Również **włamaniem będzie otwarcie drzwi dopasowanym lub skradzionym kluczem**⁷. Nie jest nim natomiast otwarcie drzwi kluczem umieszczonym w zamku, ponieważ z umieszczenia go tam nie wynika wola właściciela lub posiadacza, aby zabezpieczyć przedmiot przed kradzieżą.

Ponadto jeżeli zabezpieczenie jest już uprzednio uszkodzone, a sprawca je następnie sforsował, zabór rzeczy jest kradzieżą z włamaniem tylko wtedy, kiedy rozmiar istniejącego wcześniej uszkodzenia nie umożliwiał zaboru⁸.

⁴ Dąbrowska-Kardas, Kardas (w:) Zoll III, s. 95; Michalski (w:) Wąsek II, s. 805)

⁵ np. wyrok SN z 18 lutego 1972 r., VI KZP 74/71, OSNKW 1978, nr 5;

⁶ D. Pleńska, O. Górniok, System prawa karnego..., s.439

⁷ Michalski (w:) Wąsek II, s. 799.

⁸ np. wyrok SN z 8 stycznia 1979 r., Rw 533/78, OSNKW 1979, nr 3, poz. 26.

Podobnie będziemy musieli kwalifikować kradzież przedmiotów stanowiących zamknięcie (sejfów, samochodów) w całości, a następnie przełamanie zabezpieczeń. To również będzie kradzież z włamaniem⁹.

Stroną podmiotową kradzieży z włamaniem będzie **zamiar bezpośredni** a przestępstwo to określane jest w języku prawniczym jako **kierunkowe**, ponieważ sprawca działa w celu przywłaszczenia lub (w wypadku uzyskania programu komputerowego) osiągnięcia korzyści majątkowej. Włamanie jest więc środkiem wiodącym do zaboru w celu przywłaszczenia. Zamiar zaboru winien zatem powstać najpóźniej razem z zamiarem przełamania zabezpieczenia¹⁰

Natomiast **nie jest kradzieżą z włamaniem tzw. kradzież z wyłamaniem**, która polega na tym, że sprawca pozwala się zamknąć w zabezpieczonym pomieszczeniu, w którym potem dokonuje kradzieży, a następnie wychodzi na zewnątrz, pokonując zabezpieczenie. Czyn taki może być kwalifikowany albo jako dwa odrębne przestępstwa - kradzieży zwykłej i uszkodzenia rzeczy, albo, jeżeli całość zachowania była objęta jednym zamiarem i zwarta w czasie, jako kradzież w kwalifikacji kumulatywnej z uszkodzeniem rzeczy (art. 288 § 1 k.k. „*Kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5*”)¹¹.

Ponadto należy pamiętać, iż **kradzież z włamaniem ma charakter wnioskowy, tylko wtedy jeżeli popełniono ją na szkodę osoby najbliższej** - art. 115 § 11 (*Osobą najbliższą jest małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu*”).

Kwestia wspólnego działania kilku sprawców kradzieży z włamaniem, nie budzi żadnych wątpliwości. W razie ich wspólnego działania ze wspólnie podjętym zamiarem włamania, każdy z nich odpowiada, nawet gdy osobiście nie wyłamywał on przeszkody, lecz w ramach podziału ról spełniał inne czynności wykonawcze¹².

Jeżeli natomiast zaistnieje sytuacja taka, że bezpośrednio po dokonaniu kradzieży z włamaniem sprawca, w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy, używa przemocy wobec osoby, groźby jej natychmiastowego użycia albo doprowadza człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, właściwa jest kwalifikacja kumulatywna z art. 279 kk. i 280 kk¹³.

Podobnie sytuacja wygląda, w wypadku kiedy sprawca stosuje przemoc wobec osoby, groźbę jej natychmiastowego użycia albo doprowadza człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności w trakcie realizacji znamion kradzieży z włamaniem, należy zastosować kwalifikację kumulatywną z art. 279 i 280kk¹⁴.

⁹ Michalski (w:) Wąsek II, s. 799.

¹⁰ np. wyrok SN z 9 września 1996 r., III KKN 58/96, OSNKW 1996, nr 11-12, poz. 81.

¹¹ Tak Hochberg, *Rzecz...*, s. 79 i n.; Gutekunst, *Kradzież...*, s. 161

¹² J. Zaborowski, J. Chojnacki, *Wybrane zagadnienia z części szczególnej prawa karnego materialnego*, Piła, lipiec 1998, s. 267

¹³ Michalski (w:) Wąsek II, s. 813.

¹⁴ SA w Lublinie w wyroku z 10 maja 1993 r., II AKr 45/93, OSA 1993, z. 11, poz. 62,

2. Sankcje karne

Przestępstwo kradzieży z włamaniem jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 1 roku do 10 lat. W przypadkach mniejszej wagi sąd może orzec karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

3. Wybrane metody dokonywania włamań do obiektów

Metody popełniania przestępstw zawsze stanowiły materię badań kryminalistycznych. Znajomość *modus operandi*, obok innych czynników, w znaczącym zakresie warunkuje skuteczność procesu wykrywczego, pozwala na jego ukierunkowanie oraz formułowanie wniosków charakteryzujących sprawców przestępstw. W pracy wykrywczej Policji nie zawsze jednak wykazuje się właściwą uwagę i dokładność w ustalaniu sposobu działania sprawcy jak również analizie jego postępowania podczas dokonywania przestępstwa. Informacje w prowadzonych postępowaniach przygotowawczych w sprawach kradzieży z włamaniem są lakoniczne, mało dokładne i nie zawsze oddają w pełni obraz działania sprawców. Brak właściwej uwagi w kierunku ustaleń *modus operandi* powoduje, że zatracą się istotne elementy, nierzadko decydujące o sukcesie w procesie wykrywczym¹⁵.

Najczęstsze sposoby dokonywania włamań:

➤ „Na parasol”

Niektórzy włamywacze przy wykonywaniu otworu w suficie korzystają z tzw. parasola, który wsuwają przez wykonany mały otwór, a następnie otwierają go, aby przechwytywał (przy poszerzeniu) otworu spadający gruz, eliminując w ten sposób hałas.

➤ Przez piwnicę obiektu sąsiadującego

Gdy włamywacze mogą dostać się do piwnic znajdujących się pod obiektem, dokonują włamania przez sklepienie piwniczne. W tym celu wybijają przecinakiem lub innym narzędziem cegły ze sklepienia. Następnie odrywają deski podłogi bądź wycinają w nich otwór. Dla uniknięcia hałasu owijają główki przecinaków szmatami lub używają podnośników, którymi wyciskają cegłę w sklepieniu.

➤ Za pomocą otworu w ścianie

Włamania przez wykonanie otworu w ścianie dokonywane są w ten sposób, że sprawcy za pomocą łomu bądź przecinaka i młotka usuwają zaprawę murarską między cegłami, a następnie wyjmują kolejno obluźnione cegły.

¹⁵ T. Borzoł, S. Miskiewicz, M. Tokarski, A. Winnicki, J. Bryk, Kryminologiczne i kryminalistyczne aspekty przestępstwa kradzieży z włamaniem do mieszkań, Szczytno 2005, s. 10

➤ **Za pomocą wyważenia drzwi**

Wyważenia drzwi sprawcy dokonują kilkoma sposobami, m.in. przez odsunięcie drzwi od futryny za pomocą łomu lub innego podobnego narzędzia lub wyrwanie drzwi z futryną. Włamania przez wykonanie otworów w drzwiach zdarzają się coraz częściej z uwagi na to, że w nowoczesnym budownictwie drzwi sporządzone są z materiałów zastępczych (dykta, płyty pilsniowe). Otwory w drzwiach pozwalają na otwarcie od wewnątrz zamków lub zasuw. Przy wykonywaniu otworów w drzwiach włamywacze posługują się najczęściej dłutami, siekierami i nożami. Do wycięcia otworu w masywnych drzwiach używają również wiertła.

➤ **„Na pasówkę”**

Włamanie do obiektu „na pasówkę” dokonywane jest za pomocą dopasowanych kluczy lub wytrychów. Otwarcie zamka tym sposobem zajmuje mniej czasu niż wyważenie drzwi przy użyciu łomu, a ponadto nie powoduje hałasu i pozwala na zamknięcie drzwi wejściowych, co podnosi stopień bezpieczeństwa sprawcy. Niekiedy sprawcom udaje się uzyskać oryginalny klucz i sporządzić jego odcisk w mydle, plastelinie lub innej substancji, a następnie na podstawie wzorca dorobić odpowiedni klucz.

➤ **Przez usunięcie szyby**

Włamanie przez usunięcie szyby następuje najczęściej przez wybicie szyby kamieniem lub innym twardym przedmiotem. W celu stłumienia dźwięku szkła sprawcy często owijają kamień w szmaty lub gazetę. Do znanych sposobów usunięcia szyby zaliczamy również wycięcie szyby diamentem, naklejenie na szybę papieru lub podgrzewanie szyby w przypadku, gdy jest ona gruba lub zbrojona drutem¹⁶.

➤ **Przez balkon**

Ulubionym sposobem włamywania się do mieszkań usytuowanych na parterze budynków jest pokonanie zabezpieczeń drzwi balkonowych. Bardziej sprawni fizycznie złodzieje wchodzi w ten sposób również do mieszkań usytuowanych wyżej, wspinając się po balkonach. Drzwi balkonowe wyposażone w standardowe zabezpieczenie (klamkę) nie są bowiem odporne na działanie przestępcy, nawet jeśli nie ma on żadnych narzędzi.

➤ **Pod nieobecność właścicieli**

Włamania do mieszkań dokonywane są bardzo często, po tym gdy złodzieje upewnią się, że domownicy wyjechali. Wspecjalizowane grupy przestępcze najczęściej poprzedzają obserwacją lokatorów mieszkania oraz ich sąsiadów, a także z pozoru niewinnymi rozmowami. Niepokój powinny wzbudzić również tzw. głuche telefony, które mają na celu sprawdzenie czy ktoś jest w danym momencie w domu. Zdarza się, że mieszkania okradają również osoby przypadkowe, wykorzystujące fakt pozostawienia przez lokatorów uchylonego okna lub nie zamkniętych na zamki drzwi.

¹⁶ B. Hołyst, Kryminalistyka, Warszawa 1996, s. 141-143

➤ „Na śpiocha”

Coraz częściej sprawcy wchodzą do mieszkań, w których są lokatorzy, wykorzystując ich twardy sen, „penetrują” tylko wybrane pomieszczenia (np. przedpokój), zabierając np. kluczyki od samochodu i kradnąc go z posesji.

4. Taktyka działania sprawców

Taktyka i technika działania sprawców kradzieży z włamaniem jest zróżnicowana i ulega wraz z postępem technicznym ciągłym zmianom. Zmiany te dotyczą nie tylko sposobu działania ale przede wszystkim stosowanych narzędzi i technik¹⁷.

Na taktykę działania składają się następujące elementy:

➤ **Wywiad włamywacza**

Jest jednym z ważniejszych elementów taktyki działania sprawców, poprzedzający dokonanie samego przestępstwa. Jest to całokształt czynności sprawcy kradzieży z włamaniem zmierzających do ustalenia danych o przyszłym obiekcie włamania za pomocą zbierania informacji, przeprowadzania „ogłędzin” i prowadzonych „obserwacji” obiektu. Wywiad dotyczy przede wszystkim rodzaju i sposobu zabezpieczenia obiektu, trybu życia domowników i ich zasobności, przedmiotów znajdujących się w obiekcie.

➤ **Czas włamania**

Jest to czas potrzebny na przygotowanie samego włamania, pokonanie zabezpieczenia, „splądrowanie” pomieszczeń, zabór, swobodne oddalenie się od obiektu. Najczęściej do włamań dochodzi w porze dziennej (w godz. 8:00-16:00), gdy domownicy są poza miejscem zamieszkania, lub podczas kilkudniowej ich nieobecności (np. gdy wyjadą na urlop, święta lub do rodziny, znajomych).

➤ **Miejsce włamania**

Wybrór miejsca włamania nie jest z reguły przypadkowy. Przede wszystkim w zainteresowaniu sprawców są budynki wielorodzinne usytuowane w centrum miast. Powyższe wynika z faktu, iż w tych miejscach jest duże nagromadzenie obiektów, duża liczba ludności a co za tym idzie istnieje znaczna anonimowość i łatwość ucieczki z miejsca przestępstwa. Kolejnym kryterium jakim kierują się sprawcy włamań przy wyborze obiektów to te które są słabo bądź wcale niezabezpieczone.

➤ **Relacje między sprawcą a ofiarą**

Istotnym elementem przestępstwa kradzieży z włamaniem jest wzajemna relacja pomiędzy sprawcą a ofiarą. Niejednokrotnie sprawcy zwierają podstępłą znajomość z ofiarą w celu uzyskania bardzo szczegółowych informacji o obiekcie, trybie i sposobie

¹⁷ T. Borzoł, S. Miskiewicz, M. Tokarski, A. Winnicki, J. Bryk, Kryminologiczne i kryminalistyczne aspekty przestępstwa kradzieży z włamaniem do mieszkań, Szczytno 2005, s. 15

życia domowników, ich nawykach oraz posiadanych dobrach materialnych. Natomiast przy włamaniach do obiektów handlowych sprawcy z reguły nie znają swoich ofiar, czyli właścicieli bądź dzierżawców tychże obiektów. W tym wypadku ważnym kryterium jaki biorą sprawcy pod uwagę jest rodzaj zabezpieczenia który posiada obiekt.

➤ **Działania kamuflażowe (alibi)**

Działania sprawców włamań zawsze wiążą się ze stosowaniem środków kamuflażowych. Występują one również na wielu etapach działania sprawców,¹⁸ czyli przed, w trakcie i po dokonaniu przestępstwa. Zaliczamy do nich m.in. zacieranie śladów, przygotowanie rękawiczek, środków chemicznych dla psa jak również przygotowanie sobie wiarygodnego alibi, czyli potwierdzenie swojej obecności w czasie włamania w miejscu, gdzie faktycznie sprawca nie był.

➤ **Postępowanie sprawcy ze skradzionym mieniem**

Istotnym elementem procesu wykrywania sprawców przestępstw jest odzyskiwanie utraconego w wyniku przestępstwa mienia. Stopień trudności tego typu działań jest ściśle uzależniony od postępowania sprawcy ze skradzionymi przedmiotami. Duże znaczenie ma tu rodzaj utraconego mienia w toku przestępstwa. Ma to przede wszystkim związek ze stopniem trudności zbycia łupu, jego przechowywaniem, łatwością w identyfikacji a nawet wielkości gabarytów i możliwości wykorzystania. Rodzaj skradzionych przedmiotów wiąże się z wykorzystaniem przez sprawców środków transportu jakimi oni dysponują.¹⁹ Mienie uzyskane w toku przestępstw w znacznej mierze jest najpierw przechowywane u innych osób w celu późniejszej odsprzedaży lub jak najszybciej odsprzedawane by zatrzeć jakiegokolwiek ślady przestępstwa.

5. Technika działania sprawców

Zwalczanie przestępstw kradzieży z włamaniem wiąże się z koniecznością znajomości nie tylko metod działania sprawców, ale również stosowanych przez nich technik. Znajomość elementów technicznych popełniania przestępstwa pozwala na ujawnianie i zabezpieczanie śladów na każdym etapie działania sprawcy²⁰.

Na technikę działania sprawców włamań składają się następujące elementy:

➤ **Narzędzia i środki użyte do dokonania przestępstwa**

Narzędzia i środki są uzależnione od metody jaką sprawca chce pokonać przeszkodę. Ponadto przy ich wyborze istotną rolę ogrywa rodzaj zabezpieczenia jakie posiada wytypowany do dokonania przestępstwa obiekt. W tym celu najczęściej używanymi

¹⁸ T. Borzoł, S. Miskiewicz, M. Tokarski, A. Winnicki, J. Bryk, Kryminologiczne i kryminalistyczne aspekty przestępstwa kradzieży z włamaniem do mieszkań, Szczytno 2005, s. 17

¹⁹ T. Borzoł, S. Miskiewicz, M. Tokarski, A. Winnicki, J. Bryk, Kryminologiczne i kryminalistyczne aspekty przestępstwa kradzieży z włamaniem do mieszkań, Szczytno 2005, s. 18

²⁰ Tamże, s. 19

środkami są: łom, kilof, rury, pręty żelazne, przecinak, młotek, dorobiony klucz, wytrych, kamień, nożyce oraz piłka do cięcia metalu, drabina, łamak.

➤ **Rodzaj pokonanej przeszkody**

Najczęściej pokonywaną przez włamywaczy przeszkodą jest okno, które w trakcie dokonywania przestępstwa zostaje wyrwane bądź wybite. Metoda ta jest bardzo często stosowana w obiektach usytuowanych na parterze lub w domkach jednorodzinnych. Natomiast przy pokonywaniu drzwi najczęściej stosowana jest metoda polegająca na ich wyważeniu, otwarciu dorobionym bądź oryginalnym kluczem.

➤ **Sposób pokonania przeszkody**

Sposób w jaki sprawcy zamierzają pokonać przeszkodę ściśle jest uzależniony od rodzaju danej przeszkody. Inne sposoby są przy włamaniach do dobrze zabezpieczonego sklepu czy magazynu znajdującego się w dużym mieście, w miejscu ruchliwym, dobrze oświetlonym, a inne metody – przy włamaniach do podobnego obiektu, ale mało zabezpieczonego i położonego na peryferiach miasta²¹. Sprawcy najczęściej dokonują wyważenia lub wyłamania drzwi, otwarcia drzwi kluczem oryginalnym bez upoważnienia osoby uprawnionej do dysponowania помещением, wypchnięcia lub wybitcia kamieniem okna, zerwania kłódki zabezpieczającej bramę, drzwi, okiennice itp., przepiętowania krat, uszkodzenia zamków, podważenia stropów, wykopania podkopu, wybitcia dziury w ścianie, drzwiach, bramie, otwarcia drzwi wytrychem, przełamania szyfru zamkowego, rozpruciu kasy pancerniej, zerwania plomb, usunięcia części zamka umożliwiającego otwarcie pomieszczenia.

➤ **Zachowanie sprawcy na miejscu zdarzenia**

Z kilkuletniej obserwacji przestępstwa kradzieży z włamaniem wynika, iż sprawcy dokonując włamania mają wiedzę co do rodzaju i wartości znajdujących się w obiekcie przedmiotów. Dokonując przestępstwa, zabierają oni konkretne wcześniej zaplanowane przedmioty. Innym istotnym elementem zachowania się sprawcy na miejscu popełnienia przestępstwa jest fakt dokonywania przez włamywacza dewastacji sprzętu znajdującego się w obiekcie. Przyczyną takiego stanu rzeczy może być chęć zemsty na ich właścicielu.

➤ **Przedmiot zaboru**

Dla sprawców istotną przesłanką w trakcie dokonywania przestępstwa jest możliwość szybkiego i łatwego zbytu tzw. „fantów”. Nie bez znaczenia jest tu wartość oraz gabaryty skradzionych przedmiotów. Kolejnym elementem, na który zwracają uwagę jest możliwość zmiany cech identyfikacyjnych skradzionych przedmiotów np. sprzętu RTV, komputera, biżuterii czy też aparatów fotograficznych.

²¹ B. Hołyst, Kryminalistyka, Warszawa 1996, s. 141

6. Okoliczności sprzyjające dokonywaniu włamań

Do najczęstszych okoliczności sprzyjających dokonywaniu włamań zaliczamy:

- zły stan zabezpieczeń danego obiektu (osobowych i technicznych),
- usytuowanie obiektu,
- dużą anonimowość życia, szczególnie w dużych aglomeracjach,
- brak ogrodzenia i oświetlenia obiektu.

7. Charakterystyka sprawców

Z kilkuletnich obserwacji policyjnych wynika, iż najczęściej przestępstwo kradzieży z włamaniem dokonują młodzi, raczej wysportowani mężczyźni, którzy niejednokrotnie działają w grupie, a w swoim życiorysie mogą „pochwalić” się pewnym doświadczeniem „przestępczym”. Są to z reguły osoby z niskim poziomem wykształcenia. Podkreślenia wymaga fakt, iż udział kobiet w tego rodzaju przestępczości jest raczej znikomy.